

На одећу – На ципеле – На кравату – На чарапе – На рубље
Блиста Ватросталан

Лако запаљив
Није запаљив
Економичан
Добија се у свим мирисима
У целој скали боја

Гибак Чврст
Не хаба се Постојан
Не масти Може се прати
Не гужва се Снажан

Објављујемо конкурс: 100.000 и словима стотину хиљада долара у готовом.

Погодите:
прозиран, али не увек
течан, али није течност
звечи, али није метал
гори, али није ватра
једе се, али није јело
лак је, али није перо
меси се, али није глина
боји, али нису боје
Једна реч!
Мозгајте! Вреди!
Сто хиљада долара у кешу!

Девет слова. Четири сасмогласника. Пет сугласника. Један сугласник се јавља чак два пута. Реч почиње баш тим словом. Ако се измени последњи самогласник, два последња слога дају женско име. Треће слово је прво слово имена једног немачког цара. Последња четири слова представљају глагол којим се означава почетак јутра. Први слог је први слог имена модерне игре.

Сада већ одиста није тешко.
Погодите.
Сто хиљада долара у кешу!

Примамо трговачке путнике уз велику провизију.
Ангажујемо уличне продавце за ширење новог проналаска.
Заступнике по унутрашњости.
Путнике који имају разрађен посао с бакалницама.
Добро одевену господу и даме!

Пијте минералну воду Рувензори

хлоропетролит	0.2065
пентонитрат	0.0204
карболеум	1.5448
феромагнезијум	0.5379
сулфуртерлигнит	2.6744
амонијак с винском киселином	0.4537
хидробоксит	0.6699
кватролат угљене киселине	0.34567987654332

Препорука од стране истакнутих стручњака медицине!

За женске болести – камен у бубрегу – обољење јетре – оболелу жуч – мокраћни канал – пробавне сметње – освежавајући – пријатан – природан мирис – уведен у систем више санаторијума

Против леукемије!

Витаминаска вредност 0.00009

Прекоокеански брод добио име Рувензори!

Хало! Рувензори лилихип!

Какахомиомахија

Ноћас у два сата и петнаест минута јоцамлинар је обавио нужду на празном плацу на углу Сокачета, из џепа је извадио хартију, увио свој прозвод и кренуо кући када га је полицајац број 144293 опоменуо:

– Остави.

– Ђавола – рекао је јоцамлинар – моје је.

Стао је како би му речи добиле већу тежину.

– То само ви тако мислите – одговори полицајац који је поседовао више знање. – Већ је продато.

Јоцамлинар се забезекну.

– А тако? Ко га је продао и коме?

Полицајац отпљуне.

– То се вас не тиче. Спустите и лаку ноћ.

Јоцамлинар се наједи.

– Волео бих да видим ко ће ми га одузети.

– Е па видећете.

– Не дам. Упомоћ! Разбојници! Убице! Хоће да ми узму моје властништво!

– Дајте ми то и губите се – узвикну полицајац.

– Не дам.

Полицајац скочи пред њега.

Јоцамлинар чвршће стеже хартију под пазухом и покуша да стругне.

Полицајац звизну и патрола на бициклима склепта јоцу, приведе га у станицу, одузе му хартију и затвори у бувару.

Ноћна гужва у Сокачету!

Ко, коме, зашто, како, када, пошто је продао садржај црева јоцемлинера?

Најкрупније питање модерног доба.

Загонетка канализације.

Тајанствени посао.

Продајемо већ и оно што се налази у стомаку грађанина.

Најсмрдљивији посао у историји света.

И влада је у стомаку грађана.

Испоставило се, наравно, да је влада, уз посредовање одређеног директора на добром гласу и одређене иностране фирме на добром гласу, која је била заинтересована, продала једном и заувек садржину градске канализације. Заинтересована фирма је основала фабрику и радила је као „Фекалија А. Д.”. Број запослених радника седамнаест хиљада, службеника сто четрдесет, раст капитала. Питање је да ли је влада имала право да прода садржину канализације? „Фекалија А. Д.” је у првој години пословања имала чисту добит од шездесет шест посто, уколико се ова добит уопште може назвати чистом. Зна се да су фекалије приватно власништво сваког грађанина и да влада нема право да их прода, понајмање страним капиталистима који се богате благом које је наша нација стекла у зноју.

Строга истрага.

Кривци.

Заблуда.

Експлоатација.

Одговорност.

Суграђанин јоцамлинар неподозриво и добронамерно је мислио да је то његово и хтео је да га однесе кући како би га тамо искористио у сопствене сврхе. Полицајац број 144293, фекалцијски стрводер, који је сагласно са својом владом експлоататор радених грађана, грубо је напао јоцумлинера, пребио га намртво, отео му правно власништво, испоручио га „Фекалији А. Д.”, од које је примио приличну награду. Истрага.

Сатисфакција.

Захтевамо.

Тражимо.

Моментална суспензија.

Став суда у питању фекалија: када из човека оде и доспе у канализацију материја неподобна за варење, она прелази у јавно власништво и то у јавно власништво према подврсти 3/а као добровољно на-

пуштен лични имовински предмет. У смислу правне праксе вредност која је већ једном прешла у јавно власништво може се поново прибавити у власништво само путем куповине зато суд јоцумлинару, који је покушао да присвоји јавно власништво, осуђује на три и по године тешке робије.

Урбан Турбаба, председник Националног савеза тужилаца, написао је књигу под насловом „Сиг сасамус?” о овој судској пресуди. Аутор доводи у сумњу правно знање судија и каже да случај посебно спада у тачку IV, 12/ф као неодговорно страћена лична вредност. У крајњој линији таква вредност прелази у јавно власништво само онда ако се њен власник писмено одрекне и пред јавним бележником то потврде два сведока. Поновна потражња застарева, али увек остаје могућност за парнични повраћај. Ако се неко изричито не одрекне, остаје његово власништво све док му прија. Поступак државе је противправан. Није имала право да прода народне фекалије. Ако би грађани сада против ње покренули парнични поступак, она би била дужна да им надокнади штету.

Трећег дана је генерални секретар удружења „Триколор Ст. Хајдука” одговорио Турбаби. Ма хајде-де, јоцамлинар је исправно затворен и треба похапсити све који се усуђују да писну хајхујтрахохо, деморалисани елементи, само нека се усуде, ми смо ту.

Четврти дан, пети дан, шести дан, седми дан.

Осмог дана се испоставило да је Директор Доброг Имена исти онај Доброг Имена Директор који је директор доброг имена „Рувензорија”. Е па, ако је тако, каква је узајамна веза између две особе које су једна особа? Ако је пак то одиста, онда каква је веза између „Фекалије А. Д” и „Рувензорија А. Д”.

Да ли се Рувензори прави од фекалије, или фекалија од Рувензорија?

THAT’S THE GREAT QUESTION.

Десетог дана објављена је званичан деманти и то:

Клеветничко сумњичење

Није истина да се Рувензори прави од фекалије.

Чланови управе
„Фекалија А. Д.”:

Рихард Надберењ,
председник Академије

Димитрије Тресимуд,
генерал

Чланови управе
„Рувензори А. Д.”:

Рихард Надберењ,
председник Академије

Димитрије Тресимуд,
генерал

Атанасије Фиалтрилахим, протојереј	Атанасије Фиалтрилахим, протојереј
Павле Фом, проф. универзитета	Павле Фом, проф. универзитета
Фридрих Факра, генерални директор	Фридрих Факра, генерални директор
Георије Горњоземски, земљопоседник	Георгије Горњоземски, земљопоседник
Ференц Францкрамер, кућевласник	Ференц Францкрамер, кућевласник
Ото Филтрафија, министар у пензији, посланик	Ото Филтрафија, министар у пензији, посланик

Поређана имена свакога ће убедити да између два акционарска друштва нема ништа што би се могло именовати заједницом, јер бес-прекорни карактер учесника, положај који заузимају у јавном животу, њихово имање и веома озбиљне нити које их везују за владу – гаран-ција су да овде не може доћи до злоупотребе.

Пункт̄и и кон̄трапункт̄и

Ситуација је сасвим сазрела да се оснује Арко (Антирувензорски комитет), који је захтевао:

1. увођење прогресивног опорезивања и с тим у вези порицање прихода;
2. да свака проститутка мора да има црвену перику;
3. опште и једнако тајно право гласа, с тим у вези дисциплиновање картела, рушење царинских баријера и поједностављивање администрације;
4. исказивање највише државне инстанце колико је Рувензори оштетио државу, скраћивање радног времена, повећање надница, подела земље, промена националних боја у црно-љубичасто-наранџасто;
5. позивање на кривичну одговорност чланова управе „Фекалије А. Д.” и „Рувензори А. Д.”, и хапшење Директора Доброг Имена.

Тиме је, наравно, постигнуто само то да је са заједничке седнице управа „Рувензори А. Д.” и „Фекалија А. Д.” поднет меморандум влади, у којем се захтева:

1. да нареди да се у свим државним службама носи одећа, ципеле, чарапе, кравате Рувензорија, да се пуши само дуван Рувензорија и да сви пишу молбе на папиру Рувензори;

2. да А. Д. добије повољну извозну дозволу како би Рувензори извозио по ниским конкурентним ценама;

3. да се Арку забрани рад и да се растури, да се против руководећих лица покрене кривични поступак због нарушавања поверења, због клевете и увреде части;

4. да учини све како би се поново успоставио добар глас Рувензорија и он опет задобио ранију популарност;

5. она недостајућа сума, уобичајеног годишњег чистог прихода од шездесет шест посто у „Рувензори А. Д.”, нека се надокнади из државне касе и да се члановима управе због претрпљених непријатности доделе одликовања и новчана обештећења.

На то је Казимир Круговал, лекар за нервне болести, отворио ординацију усред града и преподне од 9–14 и поподне од 15–20 сати примао оне који су желели да анализирају свој фекални комплекс, а истовремено је Полидор Тракс, економиста, објавио књигу о историјском рувензоризму и успоставио проторувензорски тип, који.

Опозиција окупљена под заставу Арка покренула је лист, одржавала је зборове, агитовала, заклела се да више неће куповати Рувензори.

Влада је против Арка покренула процес због нарушавања поверења и у полуваничним новинама „Капија с решеткама” писало је да Произвођач тражи потрошача.

Када се и то показало као преблага мера, чланови Владе су се окупили на саветовање у пола један после поноћи, донели су законски члан 133 у којем се каже да је свако дужан да четири пута дневно једе Рувензори, да месечно купи једно Рувензори одело и што му преостане новца мора да га уплати на централној благајни Рувензори. Пошто су одлучили да закон одмах ступа на снагу, отишли су да спавају а сутрадан пре подне покренули су 298.644, а поподне 356.488, сутрадан 442.943 поступка у смислу законског члана 133 и када су се оптужени бранили тиме да нису познавали закон, суд је одговорио да непознавање закона није оправдање и сви оптужени су новчано кажњени сумом од 3800–9660 и од тога се укупно слило 344 милиона 963 хиљаде и 845.

Арко је већ био одустао од борбе када се у једном иностраном листу појавио текст „Шта јести, шта пити, шта обући” у којем су саопштене анализе хемијских материја које се налазе у Рувензорију. Утврђено је да се међу материјама налази рувензорин који чак и у малим дозама изазива идиотизам, муцање, аутотомију, нагон за повраћање, moral insanity и кржљавост.

На основу тога настало је такво огорчење да Влада није прихватила одговорност, дала је оставку, а образовање нове влада акламацијом је било поверено Арку.

Савети министара

– Нема новаца – рекао је нови министар финансија новом министру председнику на седници новог савета министара.

Све беше ново, само је проблем остао стари.

– Како то? Нема пара за плате службеника?

– За то има.

– Нема пара за администрацију?

– Има и за то.

– За материјалне издатке?

– Има и за то.

– За инвестиције? За камате? За отплате рата? За потпору?

– Има.

– Па онда?

– Нема обртног капитала.

– Обртни капитал?

– Да, обртни капитал, капитал који можемо да обрћемо. Ми, овде (показује).

Министар председник беше интеллигентан човек.

– Хм – рече – то не ваља.

Тишина. Потом:

– Нека иницијатива? Зајам?

– Исцрпено.

– Предујам?

– Исцрпено.

– Смањење плата?

– Исцрпено.

– Повишење пореза?

– Исцрпено.

– Па онда?

– Мислио сам, ако службеници немају плату, то није невоља. Ако узмемо зајам, није невоља. Ако повисимо порез, није невоља. Али, ако нема обртног капитала...

– Зауставља се здрави крвоток државе.

– Тако је. Моја иницијатива, ево имамо индустрију. Машине, радници, администрација, службеници, уговори, извоз, увоз, транспорт, везе.

– Рувензори?

– О томе не може бити ни говора. Рувензори припада прошлости. Убили смо га. Рувензори је прављен од фекалије, чак и када бисмо хтели, не би се могло, рувензорин је отров, а трговати отровом је злочин. То се могло само под несавесном племићком владом која није волела народ, још више ћу рећи, мрзела је народ, чак ћу још више рећи, није бринула о народу.

– Тако је, тако је (одобравање и поклици).

– Човечанство је понижавано, фекалије су уношене у наше домове, људи одевани у фекалије, фекалијама су храњени и појени. Најодурнији злочин у историји света.

– Фуј! (узвици: Нитковлук! Никада више!)

– Ми смо човечанство једном и заувек спасли од тога кала.

– Живели! (разлеже се жамор и аплаузи).

– То се више никада не сме поновити!

– Никада! (узвици: Кунемо се, никада више!)

Министар председник пита:

– Па онда? Ако не Рувензори, онда шта?

(Чуђење, питања: Па шта? Шта се збило?)

– Арко – одговори министар финансија.

– Арко? Шта је Арко?

(Збрка.)

– Арко је универзално средство. Арко пере, боји, чисти, кува, спрема, служи за послатице, за гланцање ципела, за јело, гоји, постојан, ломан, несаломљив.

– Јесте, али шта је разлика између Рувензорија и Арка?

– Разлика између Рувензорија и Арка јесте што...

На то нико мислио није.

(Запрепашћење.)

– Разумем – рече министар председник.

Министар председник беше интелигентан човек.

Гробна тишина.

– Могао би се покренути посао. Арко је сада добро име. Постоји поверење у њега. Популаран је.

Још већи мук.

– Имали бисмо обртни капитал. Који бисмо могли да обрћемо. Ми, ми овде (показује).

Гробни мук још већи.

Опет се јавља министар председник:

– До сада је све у реду. Али шта ће бити с противничком странком? Она ће сазнати шта је Арко. Знаће да је Рувензори. Односно.

– Разумемо – одговори министар финансија.

И остали су разумели. Сви министри беху интелигентни људи.

– Раскринкаће нас. Да ли да донесемо против њих закон?

– Противничкој странци ћемо платити – рече министар финансија. – Имаћемо обртни капитал, имаћемо одакле. То је прва разлика између племићке и грађанске владе. Јер, коначно, што се Арко зове Рувензори или Рувензори Арко, то није разлика. Племићка влада не плаћа, грађанска влада плаћа. Зато племић пропада, грађанска влада живи вечно.

(Поклици живео и аплауз.)

– А заједница, држава, народ?

– За мене је – каже министар финансија – потпуно свеједно шта народ облачи, шта једе, чиме пуни свој дом. Племићка влада је прилично сентиментална, она ствари представља тако као да се брине о народу. Ми смо већ то превазишли. То је друга разлика између племићке и грађанске владе. Ја не волим народ. Више ћу рећи, ја презирем народ. Још више, ја се не бринем о народу. Ко има супротно мишљење, нека подигне руку.

Тишина.

– Нико? Хвала.

Сатира *Рувензори* је преведена из необјављеног рукописа Беле Хамваша *Сатириу је ѿешко не ѿисаѿи* (1929–31).

Превео с мађарског САВА БАБИЋ